

Čtyři stádia transformace vědomí Jeshua prostřednictvím Pamelý Kribbe

V předchozích kapitolách jsme popsali historické pozadí cesty pracovníka Světla od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Tato část bude plně věnována psychologickým charakteristikám této transformace. Tento proces jsme rozdělili do 4 kroků, či fází, které pro lepší srozumitelnost znovu shrneme.

1. Nespokojenost s tím, co vám nabízí vědomí založené na egu, touha po “něčem jiném“: začátek konce.
2. Uvědomění si vlastních vazeb na vědomí založené na egu, rozpoznání a propuštění emocí a myšlenek s tím spojených: střed konce.
3. Umožnění odumření starých, na egu založených energií uvnitř sebe sama, odhození kukly, proměna v novou verzi sebe sama: konec konce.
4. Probuzení vědomí založeného na srdci ve vás, motivovaného láskou a svobodou; pomoc ostatním při zvládnání přechodu.

Fáze 1: Ego již neposkytuje naplnění

Přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci začíná zkušeností vnitřní prázdnoty. Věci, jež kdysi přitahovaly vaši plnou pozornost, nebo situace, v nichž jste zůstali naprosto uvězněni v přítomném okamžiku, vám nyní neposkytují naplnění ani inspiraci. Věci nějak, zdá se, ztratily svůj obvyklý význam a účel.

Než dojdete ke zkušenosti tohoto prázdna, je vědomí ve spárech strachu a z toho vyplývající potřeby neustálého opětovného potvrzování sebe sama. Vytrvale vyhledává vnější ocenění, protože není ochotno čelit strachu z odmítnutí a samoty, jenž stojí v pozadí. Tento hluboký strach a potřeba vnějšího potvrzení mohou být jako skutečné pohnutky mnoha vašich činů

Poselství Ježíše Od ega k srdci I

Uveřejnil(a) Lenka
Čtvrtek, 11 Březen 2010 09:26

---

dlouho skryty. Může na nich být vybudován celý váš život, aniž byste si to vědomě uvědomovali. Možná jste si vědomi sotva znatelného vnitřního neklidu nebo napětí. Ale často musí přijít výrazná událost jako rozpad partnerského vztahu, smrt někoho milovaného či ztráta zaměstnání, aby vás vyzvala k opravdovému průzkumu, čeho se vlastně tento neklid či napětí týká.

Je-li středem vaší bytosti ego, vaše vědomí a váš emocionální život jsou ve stavu křeči. Strachy se krčíte a z oné pozice jste pak trvale v obranném postavení. Když jste ve fázi ega, stále zažíváte nedostatek, potřebu mít víc. Základ vašich myšlenek, pocitů a činů tvoří černá díra, prázdnota, již nelze nikdy úplně zaplnit. Jde o doupe strachu, místo ukryté ve stínech, neboť vy od něj své vědomí odvracíte. Tam ve stínech existuje prázdnota, již si jste mlhavě vědomi, ale jít tam nechcete.

V tomto stádiu je váš vztah k Bohu či Všemuko-je poznamenán pocitem oddělenosti. Hluboko ve svém nitru se ítíte osamocení a opuštění. Připadáte si jako ulomená, bezvýznamná část bez jakéhokoliv účelu. A vzhledem k tomu, že svůj strach z tohoto maskujete, prožíváte to pouze nepřímo, jako stín.

Lidé se hrozí toho, že by měli čelit vnitřní prázdnotě s plným uvědoměním.

Přímé setkání s vlastní vnitřní temnotou a její prozkoumání je děsivé.

Nicméně, pokud se jí nepostavíte čelem, stále tu je, a vy si budete muset vyvinout "strategii přežití", abyste učinili život snesitelným.

Strategií ega vždy je vypořádat se s problémem jen okrajově, namísto abyste pronikli k jeho středu.

Ego se snaží problém vyřešit tím, že obrací vaše vědomí ven. Pokouší se ulevit vnitřní bolesti tak, že vám poskytne vnější energie. Energiemi, které má obzvláště rádo, jsou: uznání, obdiv, moc, pozornost, atd. Takto ego zdánlivě vytváří odezvu na hlubokou touhu duše po jednotě, bezpečí a lásce.

Tato touha sama o sobě je naprosto oprávněná a opravdová. Bůh vás volá. Volá vás vaše vlastní přirozenost.

Vy jste Bůh! Bůh je energií jednoty, bezpečí a lásky.

Každý dychtí po bezpodmínečné lásce a objetí Energie, již nazýváte Bohem. V samotné podstatě je tato touha přáním být si absolutně vědom svého božího Já, a proto v jednotě s ním. Vaše vlastní božství je vaší vstupenkou k bezpodmínečné lásce.

Nalézt ji můžete jen tím, že projdete strachem a temnotou, jež ji obklopují, a toto učiníte

o

brácením své pozornosti do svého nitra, namísto navenek.

Provedete to tak, že použijete svého vědomí jako světla, které odežene stíny.

Vědomí je světlem. Proto tedy nemusí s temnotou bojovat; pouhá jeho přítomnost ji rozpouští.

Jestliže obrátíte své vědomí dovnitř, budou se dít zázraky.

Ego, v každém případě, postupuje přesně opačně. Zaznamenává potřebu lásky a bezpečí, ale zaměří se na reakci, kdy nemusí čelit vnitřní temnotě a strachu. Aby toho dosáhlo, použije určitého "triku": přemění potřebu lásky v potřebu souhlasu a uznání od druhých lidí. Proměnění potřeby jednoty a harmonie v potřebu vyniknout a být lepší než ostatní. Jakmile si myslíte, že být milován znamená být obdivován pro to, čeho jste dosáhli, nemusíte již pro lásku chodit dovnitř; stačí jednoduše více pracovat!

Tímto způsobem se ego pokouší udržet pokličku na nádobě se strachem.

Vaše původní touha po lásce a blažené jednotě se nyní deformovala v touhu po uznání. Neustále hledáte vnější potvrzení, které vám poskytne určitou dočasnou útěchu. Vaše vědomí je v podstatě zaměřeno na vnější svět. Spoléháte na úsudek druhých lidí a jste velmi citliví na to, co si o vás ostatní myslí. To je pro vás vysoce důležité, neboť na tom závisí vaše sebeúcta. Ve skutečnosti váš pocit vlastní hodnoty klesá stále hlouběji, protože předáváte svou sílu vnějším silám, které vás posuzují dle vašeho vnějšího výkonu a ne podle toho, kým doopravdy jste.

Mezitím však nedošlo k úlevě od onoho hluboce usazeného pocitu opuštěnosti a osamělosti. Vlastně se zhoršuje, jelikož na něj odmítáte pohlédnout. To, nač se nechcete podívat, se stává vaší "stinnou stránkou". Strach, hněv a negativita se mohou potloukat kolem a ovlivňovat vás, posílené vašim odmítnutím jít do svého nitra. Ego umí být velice tvrdohlavé, když dojde na potlačení jistých pochybností, tušení a pocitů; snadno se kontroly nevzdá.

To, co ve svém světě vnímáte jako "zlo", je vždy výsledkem lpění na osobní moci. Jde o odmítnutí vzdát se kontroly a přijmout vnitřní strachy a temnotu.

Prvním krokem k osvícení je poddat se "tomu, co je". Osvícení znamená, že vpustíte do světla svého vědomí

všechny aspekty své bytosti. Osvícení neznámá, že jste si plně vědomi všeho v sobě, ale že jste ochotni vědomě čelit každému aspektu. Osvícení se rovná lásce. Láska znamená, že přijímáte sami sebe takové, jací jste.

Vnitřní temnota, onen pocit opuštěnosti v hlubinách vaší duše, jehož se tolik bojíte, je dočasná. Tato fáze ega je prostě jedním krokem v rozsáhlém vývoji a rozvoji vědomí. V tomto stádiu je podniknut první skok směrem k individualizovanému božím vědomí. Zrození individuálního vědomí, zrození vás jako "oddělené duše", je spojeno se zkušeností opuštění, oddělení od vaší Matky/Otce. Je to srovnatelné s traumatem zrození ve vašem fyzickém světě. V děloze miminko zakouší oceánský pocit jednoty s matkou. Jakmile se narodí, stává se samostatnou jednotkou. V důsledku tohoto traumatu zrození - nyní mluvíme o zrození duše - si s sebou duše nese pocit odtržení; musela se rozloučit se vším, co považovala za jisté. Novorozená duše touží po návratu do polovědomého stavu jednoty, z něhož vzešla a jenž považuje za svůj Domov. Protože to je nemožné, duše zažívá velký strach a pocity zoufalství a pochyb. Tato vnitřní bolest a ztráta orientace se postupně stane živnou půdou pro uchopení moci egem. Duše se musí vypořádat se strachem a bolestí, a ego slibuje, že nalezne řešení. Ego dává vědomí duše naději na získání moci a nadvlády. Duše, jež si připadá bezmocná a ztracená, se podvolí a přepustí vedení egu. Ego je

onou částí duše, která je orientovaná na hmotný, vnější svět.

Ego je v zásadě nástrojem duše k manifestaci jí samotné jako fyzické bytosti v rámci času a prostoru.

Ego poskytuje vědomí ohnisko zájmu. Což činí vědomí konkrétním namísto oceánským, staví ho do "tady" a "tam" namísto "všude". Ego převádí vnitřní impulsy do určité hmotné podoby. Je to ta vaše část, která přemostňuje propast mezi vaší nehmotnou duchovní částí a vaší fyzickou částí.

Pro duši coby nehmotnou duchovní bytost je poměrně nepřírozené být pevně usazena v čase a prostoru. Duše je od základu nezávislá na jakékoliv hmotné formě. Zdají-li se vám sny o tom, že létáte, navazujete kontakt s touto nezávislou a svobodnou částí sebe sama. Na druhé straně, ego svazuje a zastavuje ve vývoji. Umožňuje vám fungování ve fyzické realitě. Jako takové,

hraje ego významnou roli, jež nemá nic společného s pojmy “dobrý“ či “špatný“.

Jestliže pracuje ve vyvážené situaci, je ego neutrálním a nepostradatelným nástrojem duše, která na Zemi ve fyzickém těle pobývá.

Na každý pád, jakmile ego začne spíše vládnout vědomí duše, než aby fungovalo jako její nástroj, duše se vychyluje z rovnováhy. Když ego rozkazuje duši (to je hlavní znak vědomí založeného na egu), pak ego jednoduše nepřevede vnitřní impulsy do hmotné podoby, nýbrž bude tyto impulsy řídit a selektivně potlačovat. Ego vám pak předkládá pokroucený obraz skutečnosti. Nevyrovnané ego trvale usiluje o získání moci a nadvlády a všechna fakta bude interpretovat jako kladné či záporné právě na tomto základě.

Je celkem poučné, když odhalíte ve svém každodenním životě své vlastní motivy založené na moci a ovládnutí.

Zkuste si všimnout, jak často chcete přizpůsobit věci či lidi své vůli, i kdyby šlo o vznešený cíl.

Jak často vás dopálí, jestliže se něco nedaří dle vaší představy

? Je důležité si uvědomit, že za potřebou mít navrch je vždy ukryt strach ze ztráty kontroly.

Zeptejte se tedy sebe sama:

jaké riziko spočívá v propuštění potřeby vše řídit nebo v opuštění potřeby předvídatelnosti?

Jaký je můj nejhlubší strach?

Cenou, již platíte nyní za udržování věcí “pod kontrolou“, je napjatost a omezenost vašeho přístupu k životu. Odvážíte-li se žít z vnitřní inspirace a dělat jen to, co vám přináší radost, vytvoří to ve vašem životě přirozený a opravdový řád.

Budete se cítit uvolnění a šťastní, aniž byste cítili potřebu utvářet proud života. Toto znamená žít beze strachu: žít s plnou důvěrou v to, co vám život přinese. Jste toho schopni?

Pro mladou duši je past vědomí založeného na egu téměř nevyhnutelná. Ego nabízí cestu ven z problému strachu a opuštěnosti; přesunuje vaši pozornost od “toho, co je uvnitř“, k “tomu, co můžete získat od vnějšího světa“. Což není skutečné řešení problému, ale zdánlivě přináší na chvíli úlevu. Uplatňování vlivu a kontroly nad vaším okolím vám může poskytnout dočasné uspokojení či “náboj“. Je s tím spojen krátký pocit, že jste milováni, obdivováni a váženi. To na nějaký čas utiší vaši bolest. Jenže to má krátký život, a vy se musíte opět přimět vynikat, být ještě lepší, milejší nebo prospěšnější.

Prosím, uvědomte si, že pod vlajkou ega můžete být milí i protivní, stejně tak dávat jako brát, dominovat nebo sloužit. Mnohé z toho, co je dáváno zdánlivě nesobecky, je nevědomým voláním o pozornost, lásku a uznání od příjemce daru.

Jestliže trvale druhým dáváte a pečujete o ně, jednoduše se sami před sebou schováváte.

Takže, abyste pochopili, co znamená nadvláda ega, nemusíte nezbytně hned myslet na kruté tyrany typu Hitlera nebo Saddama Husseina. Držte se jednoduchosti: sledujte sami sebe ve svém každodenním životě. Přítomnost nadvlády ega lze poznat podle potřeby mít věci pod kontrolou. Například chcete, aby se určití lidé chovali určitým způsobem. Abyste toho dosáhli, předvádíte konkrétní způsoby chování. Například jste poddajní a příjemní, a snažíte se nikdy nezranit něčí city.

Za takovým chováním je ukryta potřeba mít vše pod kontrolou.

“Protože chci, abyste mě měli rádi, nebudu vám odporovat.“ Tato linie myšlení je založena na strachu. Je to strach zůstat sám, strach z odmítnutí a opuštění. To, co vypadá jako příjemné a milé je ve skutečnosti formou popření sebe sama.

Je to ego v činnosti.

Dokud ego vládne nad vaší duší, budete se potřebovat živit energií druhých, abyste se cítili dobře.

Zdá se vám, že si musíte zasloužit přijetí od ostatních lidí, od nějaké autority mimo vás.

Nicméně svět kolem vás není

nehybný a stabilní. Nikdy se nemůžete spolehnout na stálou oddanost čehokoliv, na co spoléháte, ať je to váš choť, šéf či rodiče. Právě proto musíte nepřetržitě "pracovat", neboť pořád číháte na "dávku souhlasu" vyslanou vaším směrem. To vysvětluje onen napjatý a nervózní stav mysli, v němž se ustavičně nachází ten, jenž uvízl ve fázi ega. Ego vám nemůže poskytnout opravdovou lásku a sebeúctu. Jím nabízené řešení traumatu opuštění je ve skutečnosti bezednou jámou. Pravým posláním vědomí mladé duše je stát se rodičem, jehož ztratila.

Uvědomte si, prosím, že konstrukce pozemského života, což znamená proces, kdy začnete jako bezmocné miminko a vyrostete v soběstačného dospělého člověka, vás často vyzývá, abyste právě toto učinili. Kolikrát spočívá klíč ke skutečnému štěstí ve vašich životech v tomto: že se *stanete svým vlastním otcem a matkou* a sami sobě poskytnete tu lásku a pochopení, které jste postrádali a postrádáte od ostatních. Na širší, metafyzické úrovni, o níž jsme dosud mluvili, to znamená:

dojděte k poznání, že jste

Bůh, ne jedna z jeho malých ztracených oveček. Právě toto uvědomění vás přivede domů. Právě toto uvědomění vás dovede k jádru toho, kým jste, tedy láskou a boží silou.

Konec fáze ega je na dohled, když si duše uvědomí, že opakuje tytéž cykly činností a myšlenek, znovu a znovu.

Ego ztrácí svou nadvládu, jakmile je duše znavená a vyčerpaná věčnými boji o věčně nepolapitelné bohatství.

Duše poté pojme podezření, že přísliby hry, v níž se nachází, jsou falešné a že ve skutečnosti neexistuje nic, co by mohla vyhrát. Začne-li mít duše po krk věčného snažení a toho, že má být nejlepší, uvolní trochu kontrolu. Jakmile k řídicím myšlenkám a chování přichází méně energie, otevírá se energetický prostor pro nové a odlišné zkušenosti. Na začátku, když do této fáze vstoupíte, si můžete připadat uvnitř jen velmi unavení a prázdní. Věci, které jste dříve považovali za důležité, nyní mohou vypadat zcela bezvýznamné. Na povrch se mohou dostat strachy, které nemají žádnou jasnou nebo bezprostřední příčinu. Může jít o nejasný strach ze smrti nebo ze ztráty vašich milovaných. Může se též objevit vztek související se situacemi ve vaší práci či manželství. Vše, co bylo dříve jasné, je nyní zpochybněno. To, čemu se vědomí založené na egu snažilo zabránit, se konečně stalo.

Postupně je z nádoby zvedána poklička, a všechny možné nekontrolovatelné emoce a strachy vyskakují a vstupují do vašeho vědomí, zasévajíce pochybnosti a zmatek do vašeho života. Do onoho okamžiku jste z velké části fungovali na autopilota. Mnohé myšlenkové a pocitové vzorce se ve vašem nitru odehrávaly automaticky, vy jste je nechávali projít bez pochybností. To dodalo vašemu vědomí celistvost a stabilitu. Nicméně, s růstem a rozpínáním vašeho vědomí se vaše osobnost rozpolcuje. Jedna část se chce držet starých způsobů, ta druhá část tyto způsoby zpochybňuje a konfrontuje vás s nepříjemnými pocity jako hněv, strach a pochyby. Expanze vědomí, k níž dochází na konci fáze ega je proto tedy často vnímána jako někdo, kdo kazí hru, jako nevítaný vetřelec. Toto nové uvědomění otřese vším, co se dříve zdálo být samozřejmé, a probudí ve vás emoce, s nimiž si nevíte rady. Když začnete zpochybňovat vzorce myšlení a jednání založené na egu, do vašeho vědomí vstoupí naprosto nová stránka vás samotných. Je to ta vaše část, jež miluje pravdu více než moc.

Život podle diktátu ega je plný potlačování. Sloužíte malému ustrašenému diktátorovi, jenž míří k moci a nadvládě, a to nejen nad vaším okolním prostředím, ale především nad vámi.

Spontánní proud vašich pocitů a intuice je tímto diktátorem omezen. Ego si příliš nepotrpí na

Poselství Ježíše Od ega k srdci I

Uveřejnil(a) Lenka

Čtvrtek, 11 Březen 2010 09:26

---

spontánnost. Brání vám ve volném vyjádření vašich pocitů, protože pocity a emoce jsou nekontrolovatelné a nepředvídatelné, což je pro ego nebezpečné.

Ego pracuje s maskami.

Jestliže vám ego nařizuje: "buď příjemný a uvážlivý, abys získal sympatie lidí", budete ve svém nitru systematicky potlačovat pocity, rozladění či hněv. Když začnete pochybovat o životaschopnosti tohoto diktátu, tyto potlačené emoce se znovu najednou vynoří. Pocity nezaniknou tím, že je potlačíte. Žijí dál a nabírají na intenzitě tím více, čím déle je potlačujete. Jakmile duše zažije prázdnotu a pochyby tak typické pro končící fázi ega, je možné se seznámit se všemi pocity a emocemi, které byly předtím schovány v temnotě, a čelit jim. Tyto nahromaděné emoce a pocity jsou vstupní branou k vašemu většímu Já. Zkoumáním toho, co skutečně cítíte, spíše než toho, co byste cítit měli, obnovujete svou spontánnost a poctivost, onu svou část, jíž se též říká "vnitřní dítě". Máte-li spojení se svými opravdovými pocity a emocemi, staví vás to na cestu k osvobození. Pak byl přechod k vědomí založenému na srdci zahájen.

© Pamela Kribbe

www.jeshua.net

(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)